

Neh kapitola 13.

[1] V onen den bylo lidu předčítáno z Knihy Mojžíšovy a našlo se v ní napsáno, že Amónec ani Moábec nesmí nikdy vstoupit do Božího shromáždění. [2] Nevyšli totiž synům Izraele vsťříc s chlebem a vodou, ale najali proti nim Bileáma, aby jim zlořečil; náš Bůh však obrátil zlořečení v požehnání. [3] Když uslyšeli ten zákon, rozhodli se vyloučit z Izraele všechny přímíšence. [4] Někdy předtím kněz Eljašib, určený za správce komor domu našeho Boha, spřízněný s Tóbijášem, [5] uvolnil pro něho velkou komoru, kam byly dříve dávány obětní dary, kadidlo, nádoby a desátky z obilí, moštu a čerstvého oleje, určené levitům, zpěvákům a vrátným, a obětní dávky pro kněze. [6] Když se to vše stalo, nebyl jsem v Jeruzalémě. V třicátém druhém roce vlády babylónského krále Artaxerxa jsem se totiž odebral ke králi. Po nějaké době jsem si vyžádal od krále propuštění. [7] Jak jsem přišel do Jeruzaléma, hned jsem porozuměl, jakého zla se dopustil Eljašib kvůli Tóbijášovi tím, že pro něho uvolnil komoru v nádvořích Božího domu. [8] Velice mě to pohoršilo. Dal jsem všechny věci Tóbijášova domu vyházet z komory ven. [9] Rozkázal jsem, aby komory vyčistily, a znovu jsem do nich dal věci Božího domu, obětní dary a kadidlo. [10] Dozvěděl jsem se také, že levitům nebyly dávány částky, takže se všichni rozprchli ke svým polím, levitě i zpěváci konající službu. [11] Měl jsem o to spor s představenstvem a ptal jsem se: "Proč je Boží dům opuštěn?" Shromáždil jsem levity a dosadil je na jejich místa. [12] A všechen Juda přinášel do skladů desátky z obilí, moštu a čerstvého oleje. [13] Za skladníky jsem určil kněze Šelemjáše, znalce Zákona Sádoka a z levitů Pedajáše; jim k ruce byl Chanan, syn Zakúra, syna Matanjášova; ti byli pokládáni za spolehlivé a měli za úkol vydávat přídělky svým bratřím. - [14] "Pamatuj na mne, Bože můj, kvůli tomu a nevymaž mou oddanost, kterou jsem prokázal domu svého Boha a jeho službám!" [15] V oněch dnech jsem v Judsku viděl, že někteří lisují hrozny v den odpočinku, že přinášejí pytle obilí a nakládají na osly, a také že přinášejí do Jeruzaléma víno, hrozny a fíky a všelijaká břemena v den odpočinku. Varoval jsem je toho dne, kdy prodávali potraviny. [16] I Týrané tu byli usazení; přinášeli ryby a všelijaké zboží a prodávali v den odpočinku Judovcům, a to přímo v Jeruzalémě. [17] Měl jsem o to spor s judskými šlechtíci a ptal jsem se jich: "Jakého zla se to dopouštíte? Znesvěcujete den odpočinku!" [18] Což právě tak nejednali vaši otcové? Proto náš Bůh uvedl všechno toto zlé na nás a na toto město. A vy jej zase popouzíte k hněvu proti Izraeli tím, že znesvěcujete den odpočinku." [19] Když přede dnem odpočinku padl na jeruzalémské brány stín, rozkázal jsem, aby byla zavřena vrata a aby je neotvírali dříve než po dni odpočinku. Některé ze svých služebníků jsem postavil k branám, aby nikdo nenosil břemena v den odpočinku. [20] Když kupci a prodavači všelijakého zboží nocovali jednou i dvakrát vně Jeruzaléma, [21] varoval jsem je a vytýkal jsem jim: "Proč nocujete před hradbami? Bude-li se to opakovat, vztáhnou na vás ruku." Od té doby v den odpočinku nepřicházeli. [22] Pak jsem přikázal levitům, aby se očistili a přišli střežit brány, aby byl svěcen den odpočinku. - "Pamatuj na mne, Bože můj, také kvůli tomu a měj se mnou soucit podle svého hojného milosrdenství!" [23] V oněch dnech jsem také viděl, že si židé brali ašdódské, amónské a moábské ženy. [24] Jejich děti pak mluvily zpoloviny ašdódsky, ale nedovedly mluvit židovsky. Hovořily jazykem toho či onoho lidu. [25] Měl jsem s nimi o to spor a zlořečil jsem jim, některé muže jsem bil a rval za vousy a zapřisáhl jsem je při Bohu: "Nedávejte své dcery jejich synům a neberte jejich dcery svým synům a sobě!" [26] Což se právě tím neprohřešil izraelský král Šalomoun? Mezi mnohými národy nebylo krále jemu podobného. Byl milován Bohem, který jej určil za krále nad celým Izraelem. A přece i jeho svedly ženy cizinky ke hříchu. [27] Máme snad mlčet, když vás slyšíme, že pácháte všechno to veliké zlo, že se zpronevřujete našemu Bohu a berete si ženy cizinky?" [28] Jeden syn nejvyššího kněze Jójady, syna Eljašibova, byl zetěm Sanbalata Chorónského. Toto jsem od sebe odehnal. - [29] "Pamatuj na ně, Bože můj, že poskvrnili kněžství i smlouvu kněžskou a levitskou!" - [30] Tak jsem je očistil od všeho cizího. Stanovil jsem povinnosti kněží a levitů, každému podle jeho díla, [31] i pro přinášení dříví v určených lhůtách, i pro prvotiny. - "Pamatuj na mne, Bože můj, v dobrém."